

ВЪ ПРАЗДНИКЪ.

динъ день Петъръ станалъ много рано и по-искалъ отъ майка си по-чисти дрѣхи да се облече, че ще отиде въ черкова. Като се обличалъ, дошелъ у тѣхъ приятелътъ му Иванъ, да го кани да отидатъ да играятъ.

Петъръ се облѣкълъ и казалъ: „не, Иване, сега е врѣме за молитва, а не за играње, затова не мога да изпълня твоята покана,“ и трѣгналъ право за черкова.

Иванъ се зачудилъ много на този отговоръ и не можалъ да разбере, защо Петъръ този пѣтъ отказа да играе съ него. Слѣдъ черковния отпускъ Иванъ се намѣрилъ отново съ Петра и го поканилъ пакъ да играятъ заедно като други пѣтъ. Тогава Петъръ му обясни надълго, защо не иска да играе днесъ съ него: „Вчера, каза той, Господинъ учитель ни разказа какъ трѣбва да почитаме *праздниците*, въ които челоувѣцитѣ си почитватъ слѣдъ шестъ — дневната си трудна работа. Богъ, когато е сътворилъ свѣта, сѣщо тѣй си е отпочиналъ слѣдъ своята шестъ — дневна работа. А послѣ чрѣзъ устата на своитѣ свѣти пророци е заповѣдалъ и на всички челоувѣци: „шестъ дни да работятъ, а седмия да посветятъ на почитание на Бога“. Въ праздникъ, каза още учитель, ние трѣбва да вършимъ такива работи, които не сме можле да вършимъ прѣзъ другитѣ дни и *отъ които да има полза душата ни*. Петъръ и другитѣ ученици не можле да разбератъ какви работи трѣбва да вършатъ прѣзъ праздникъ, затова попитали учителя си да имъ раскаже още веднѣжъ. Той имъ казалъ: Въ праздникъ ний трѣбва да отидемъ въ черкова да благодаримъ Бога, за гдѣто сме прѣкарали живо и здраво миналитѣ дни; тогасъ трѣбва да четемъ полѣзни книж-